

ski), ośrodek krakowski (głównie UJ i IMGW – prof. T. Niedźwiedź), Uniwersytet Wrocławski (dr J. Pereyma), UMK (dr K. Marciniak).

3. Dyskusję i podsumowanie wyników Seminarium.

Uczestnicy Seminarium podjęli uchwałę aby zwrócić się do Komitetu Badań Polarnych PAN o utworzenie w jego ramach Komisji Meteorologii i Klimatologii Polarnej. Jednym z zadań Komisji byłoby organizowanie corocznych seminariów odbywających się na zmianę w Toruniu (UMK) i Gdyni (WSM). Najbliższe II Seminarium odbędzie się w Gdyni (w marcu 1992 r.). Materiały z poszczególnych seminariów będą publikowane.

Kazimierz Marciniak

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Geografii
Zakład Klimatologii
87-100 Toruń, ul. Danielewskiego 6

III SEMINARIUM METEOROLOGII I KLIMATOLOGII POLARNEJ TORUŃ, 10 GRUDNIA 1993

Organizatorem III Seminarium (pierwsze odbyło się także w Toruniu 27 IX 1991 r., a drugie w Gdyni 27–28 III 1992 r.) był Zakład Klimatologii UMK przy współpracy z Komisją Meteorologii i Klimatologii Polarnej Komitetu Badań Polarnych PAN oraz Oddziałem Pomorskim Polskiego Towarzystwa Geofizycznego.

W Seminarium wzięły udział 22 osoby z większości ośrodków badawczych w Polsce zajmujących się meteorologią i klimatologią polarną i dziedzinami pokrewnymi. Wygłoszono 11 referatów i komunikatów z których trzy dotyczyły południowej strefy polarnej (Antarktyka), sześć odnosiło się do strefy północnej (głównie Spitsbergenu), a dwa wystąpienia miały charakter ogólniejszy.

Referat pt. „Mechanizm gwałtownego ochłodzenia w późnym glacie jako efekt współdziałania w systemie zlodowacenie–ocean–atmosfera” przedstawił A. Marsz (WSM Gdynia). Przedmiotem wystąpienia A. Styszyńskiej (WSM Gdynia) był wskaźnik oceanizmu termicznego na obszarze Antarktyki. Tego obszaru dotyczył też referat M. Kejny (UMK) o typach przebiegów dobowych temperatury powietrza w Stacji H. Arctowskiego (Szetlandy Pd.).

Zagadnienie zmienności cyrkulacji atmosferycznej w Arktyce w okresie 1939–1990 Przedstawił R. Przybylak (UMK). O obszarze Spitsbergenu lub jego otoczeniu traktowały wystąpienia: J. Ferdynusa z WSM w Gdyni (przebieg średnich miesięcznych temperatury powietrza na Björnöyi), T. Petelskiego z Instytutu Oceanologii PAN w Sopocie (aerozol marygeniczny), J. Leszkiewicza z UŚ (pok-

rywa śnieżna w Hornsundzie), S. Bartoszewskiego z UMCS (temperatura powietrza a odpływ rzeki Scotta) i G. Wójcika, K. Marciniaka, R. Przybyłaka z UMK (inwersje temperatury powietrza w sezonie letnim). M. Miętus (IMGW Gdynia) omówił klimatyczną bazę danych oraz złożył sprawozdanie z prac Grupy Roboczej Meteorologii Antarktyki WMO.

Po części naukowej Seminarium odbyło się otwarte posiedzenie Komisji Meteorologii i Klimatologii Polarnej przy KBP PAN na którym m.in. wybrano jej zarząd w składzie: prof. dr hab. Gabriel Wójcik (UMK) – przewodniczący, prof. dr hab. Andrzej Marsz (WSM Gdynia) – z-ca przewodniczącego, dr Kazimierz Marciniak (UMK) – sekretarz.

Referaty i komunikaty wygłoszone na Seminarium zostaną opublikowane w specjalnym tomie pt. „Problemy Klimatologii Polarnej” (nr 3).

IV Seminarium Meteorologii i Klimatologii Polarnej odbędzie się w Gdyni w dniach 15–17 IV 1994 r.

Kazimierz Marciniak

Uniwersytet Mikołaja Kopernika
Instytut Geografii
Zakład Klimatologii
87–100 Toruń, ul. Danielewskiego 6

IV SEMINARIUM POLARNE, TORUŃ, 26 WRZEŚNIA 1991

Seminaria Polarne w Toruniu organizowane przez zespół pracowników Instytutu Geografii UMK mają już swoją tradycję. Pierwsze z nich odbyło się 4 IV 1981 r., drugie – 4 XII 1982 r. i trzecie – 8 XII 1984 r. Kolejne czwarte Seminarium poświęcone było wynikom badań VIII Toruńskiej Wyprawy Polarnej – Spitsbergen '89. Uczestniczyło w nim około 50 osób z całej Polski w tym z instytutów naukowych z Gdyni, Krakowa, Sopotu, Warszawy i Wrocławia.

Pierwszą część Seminarium poświęcono wspomnieniu ś.p. Dr. Andrzeja S. Oleksowicza – nagle zmarłego uczestnika VIII Wyprawy na Spitsbergen. Ponadto omówiono organizację i przebieg tej Wyprawy. W części naukowej wygłoszono 10 referatów z których 9 prezentowało wyniki badań z regionu Kaffiöyra i jej otoczenia (NW Spitsbergen). Dotyczyły one następujących zagadnień.

- dynamika warunków meteorologicznych i temperatury gruntu w sezonie letnim,
- termiczno-wilgotnościowa stratyfikacja w przyziemnej warstwie powietrza nad moreną i lodowcem w sezonie letnim,
- mezo- i topoklimaty północnej części Kaffiöyra i Lodowca Waldemara,
- recesja lodowców w regionie Kaffiöyra,